09/07/2020

Στην Ημαθία γιορτάστηκαν οι Άγιοι Διονύσιος ο Ρήτωρ και Μητροφάνης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 9 Ιουλίου, εορτή των Αγίων Διονυσίου του Ρήτορος και Μητροφάνους, πανηγύρισε ο ομώνυμος Ιερός Ναός στην Φυτειά Ημαθίας.

Λειτούργησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, ο οποίος κήρυξε το θείο Λόγο και τέλεσε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρού Παντελεήμονος του Β΄,με την ευκαιρία συμπληρώσεως 17

χρόνων από την κοίμησή του, καθώς και υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των ιερομονάχων Διονυσίου και Μητροφάνους και των μοναχών Γερασίμου, Αβιμέλεχ και Σπυρίδωνος των Μικραγιαννανιτών.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε: «**Μή ἐλλείπητε ἐχθροῦ τά πα-νουρ-γεύματα, ἅ τεκταίνει καθ᾽ ἡ-μῶν συντρίβειν πάντοτε**».

«***Εορτάζει και τιμά σήμερα η Εκ-κλησία μας, εορτάζει και πανη-γυ-ρί-ζει και η ενορία σας, τη μνήμη δύο μεγάλων οσίων, του οσίου Διονυσίου του ρήτορος και του οσίου Μητροφάνους. Τιμά τους οσίους, οι οποίοι με τα δάκρυα της μετανοίας και της προσευχής και με τους ιδρώτες των ασκητικών τους καμάτων εγε--ώρ-γησαν την ά-γονη έρημο της Μι-κράς Αγίας Άν-νης και ανέ-βη-καν με την άσκηση, τη νηστεία και την αδιάλειπτη προ-σευχή τις βα-θμί-δες της πνευ-μα-τικής κλίμακος που οδηγεί στον ουρανό***.

Είναι δύσκολο για εμάς που αγωνιζόμαστε στον κόσμο, να κατανοήσουμε τις δυ-σκο-λίες και την ένταση του αγώνος εκείνων που ζουν και αγωνί-ζο-ν-ται «εν όρεσι και σπηλαίοις και ταίς οπαίς της γης», εκείνων που εγκατέλει-ψαν τον κόσμο και αφιε-ρώθηκαν αποκλειστικά στην προ-σευχή και την άσκηση.

Ο δικός τους αγώνας είναι ασύ-γκριτα πιο δύσκολος και πιο απαι-τητικός από τον δικό μας, όχι μό-νο γιατί έχουν να νικήσουν την αδυ-να-μία της ανθρωπίνης φύσεως ζώ-ντας σε σκληρές και αντίξοες συνθήκες, υπομένοντας κόπους και ταλαιπωρίες, αλλά γιατί η πά-λη τους δεν είναι μόνο «προς αίμα και σάρκα», όπως γράφει ο από-στολος Παύλος, «αλλά προς τα αρ-χάς, προς τας εξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου, προς τα πνευ-μα-τι-κά της πονηρίας εν τοις επου-ρα-νίοις».

Διότι όσο ο διάβολος βλέπει ότι ηττάται από τον αγώνα και τα πα-λαί-σματά τους, τόσο γίνεται σκλη-ρότερος και αγριό-τερος, σε σημείο να εμφανίζεται ακόμη και με ορατή και αισθητή μορφή, όπως γνω-ρί--ζου-με από τους βίους πολλών οσί-ων, προκειμένου να τους φοβί-σει και να τους αποτρέψει από τον αγώ-να και την προσπάθεια, προ-κει-μένου να τους απομακρύνει από τον Θεό και τη χάρη του.

Τέτοιες δοκιμασίες και τέτοιους πειρασμούς αντιμετώπισαν και οι εορταζόμενοι σήμερα όσιοι Διο-νύ-σιος ο ρήτωρ και Μητροφάνης, και τους αντιμετώπισαν με καρτερία και γενναιότητα, με υπομονή και προσευχή, και κατόρθωσαν να νι-κήσουν τον αν-τικείμενο και τα τε-χνάσματά του και να αναδει-χθούν νικητές και θριαμβευτές.

Γι᾽ αυτό και έλαβαν χάρη από τον Θεό να προστατεύουν και να βοη-θούν όσους αγωνίζονται τον δι-κό τους αγώνα είτε στην έρημο ε-ίτε και μέσα στον κόσμο. Έλαβαν χά-ρη από τον Θεό να συμπα-ρα-στέκο-νται και να ενισχύουν όσους αγω-νίζονται να νικήσουν τους πει--ρα-σμούς και να αποφύγουν τις πα-γίδες του πονηρού, όποια μορ-φή και εάν έχουν και με όποιο τρό-πο και εάν εμφανίζονται.

Και δεν υπάρχει κανένας άν-θρω-πος ο οποίος να μην αντιμε-τωπίζει πειρα-σμούς και να μην είναι εκτε-θει-μένος στις παγίδες του διαβό-λου, που με κάθε τρόπο προσπαθεί να βλάψει τους ανθρώπους και κυ---ρί-ως εκείνους που πιστεύουν στον Θεό και αγωνίζονται για να ζή-σουν την εν Χριστώ ζωή.

Όλοι διαβαίνουμε τη ζωή μας «εν μέσω παγίδων πολλών», που μπορεί να έχουν πολλές και δια-φο-ρετικές μορ-φές, ώστε να μην μπορούμε να αντιληφθούμε ότι είναι παγίδες του διαβόλου, υπάρ-χουν όμως σε κάθε μας βήμα.

Γιατί αυτό είναι παγίδα. Είναι κάτι που νο-μί-ζουμε ότι είναι καλό, κάτι που μας φαί-νεται ότι είναι χρήσιμο και ωφέ-λιμο, η επιλογή του όμως είναι καταστροφική και ολέθρια.

Γι᾽ αυτό και όλοι μας έχουμε ανά-γκη τη βοήθεια των αγίων μας, οι οποίοι μπορούν να μας καθοδη-γή-σουν σω-στά στη ζωή μας και στον αγώ-να μας, οι οποίοι μπο-ρούν με τη χάρη που τους έδωσε ο Θεός ως αντα-μοι-βή για τους δι-κούς τους αγώ-νες, να δια-λύ-ουν τις παγίδες του πονηρού με τις οποίες προ-σπα-θεί να μας εμπλέξει και να μας καταστρέψει· μπορούν να συν-τρι-βούν τα τεχνάσματα που χρησι-μο-ποιεί εναντίον μας για να μας παρα-σύρει και να μας οδηγήσει στην καταστροφή.

Ας τους παρακαλούμε, λοιπόν, και σήμερα που εορ-τάζουμε τη μνήμη τους αλλά και καθημερινά· ας τους παρα-κα-λούμε να μας προ-στατεύουν από όλα τα πανουργεύ-μα-τα του ε-χθρού και τα δεινά που μας απει-λούν· ας αγω-νιζόμαστε και εμείς, όπως αγω-νί-σθηκαν και εκείνοι, για να μεί-νουμε ενωμένοι με τον Θεό· ας αγω--νιζόμαστε με πίστη και εμπι-στοσύνη στην αγά-πη και το έλεός του, και ας επανα-λαμβάνουμε κα-θη-μερινά προς τους οσίους και θεο-φόρους πατέ-ρες μας την ικε-σία του ιερού υμνο-γράφου «μη ελλεί-π-ητε εχθρού τα πα-νουρ-γεύματα, α τεκταίνει καθ᾽ η-μών συντρίβειν πάν-τοτε», με τη βεβαιότητα ότι θα είναι βοηθοί και αρωγοί μας πάν-τοτε»